



## Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

27. märts 2019\*

Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2011/83/EL – Artikli 6 lõike 1 punkt k ja artikli 16 punkt e – Kaugleping – Taganemisõigus – Erandid – Mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoomimist avatud“ – Madrads, mille pakendi on tarbija pärast kättesaamist eemaldanud

Kohtuasjas C-681/17,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 15. novembri 2017. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. detsembril 2017, menetluses

**slewo – schlafen leben wohnen GmbH**

*versus*

**Sascha Ledowski,**

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president C. Toader, kohtunikud A. Rosas ja M. Safjan (ettekandja),

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- slewo – schlafen leben wohnen GmbH, esindaja: *Rechtsanwalt* F. Buchmann,
- S. Ledowski, esindaja: *Rechtsanwalt* H. G. Klink,
- Belgia valitsus, esindajad: P. Cottin ja J. Van Holm,
- Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* P. Garofoli,
- Euroopa Komisjon, esindajad: M. Kellerbauer ja N. Ruiz García,

olles 19. detsembri 2018. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

\* Kohtumenetluse keel: saksa.

on teinud järgmise

### otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64), artikli 6 lõike 1 punkti k ja artikli 16 punkti e.
- 2 Taotlus on esitatud slewo – schlafen leben wohnen GmbH (edaspidi „slewo“) ja Sascha Ledowski vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab viimati nimetatud kasutatud taganemisõigust seoses slewo veebilehelt ostetud madratsiga.

### Õiguslik raamistik

#### *Liidu õigus*

- 3 Direktiivi 2011/83 põhjendustes 3, 4, 7, 34, 37, 47 ja 49 on märgitud:
  - „(3) Euroopa Liidu toimimise lepingu [...] artikli 169 lõige 1 ning artikli 169 lõike 2 punkt a näevad ette, et liit aitab kaasa kõrgetasemelise tarbijakaitse saavutamisele meetmetega, mis on vastu võetud nimetatud lepingu artikli 114 põhjal.
  - (4) [...] Tarbijate kauglepingute [...] teatavate aspektide ühtlustamine on vajalik toimiva ning tarbijatele suunatud siseturu arendamiseks, kus valitseb tasakaal kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtjate konkurentsivõime vahel, järgides seejuures subsidiaarsuse põhimõtet.
- [...]
- (7) Mõne peamise regulatiivse aspekti täielik ühtlustamine peaks tunduvalt suurendama nii tarbijate kui kauplejate õiguskindlust. [...] Lisaks sellele peaks nende eeskirjadega tagatama tarbijate jaoks ühtlaselt kõrge tarbijakaitse tase kogu liidus.
- [...]
- (34) Kaupleja peaks andma tarbijale selget ja arusaadavat teavet, enne kui tarbija on seotud kauglepingu[ga ...]
- [...]
- (37) Kuna kaugmüügi puhul puudub tarbijal võimalus kaupa enne lepingu sõlmimist näha, peaks tarbijal olema lepingust taganemise õigus. Samal põhjusel peaks tarbijal olema võimalus kaupa enne ostmist proovida ja uurida selles ulatuses, mis on vajalik kauba olemuses, omadustes ja toimimises veendumiseks. [...]
- [...]
- (47) Mõned tarbijad kasutavad taganemisõigust, olles kaupa kasutanud kauem, kui see on vajalik kauba olemuses, omadustes ja toimimises veendumiseks. Sel juhul ei tohiks tarbija kaotada taganemisõigust, vaid peaks vastutama kauba väärtuse mis tahes vähenemise eest. Et veenduda kauba olemuses, omadustes ja toimimises, peaks tarbija käsitsema ja uurima kaupa üksnes nii,

nagu tal lubataks seda teha poes. Näiteks peaks tarbija rõivast ainult selga proovima, kuid ei tohiks seda rõivast kanda. Seetõttu peaks tarbija kaupa taganemistähtaja jooksul käsitsema ja uurima nõuetekohase hooldusega. Tarbija kohustused taganemise korral ei tohiks tarbijat mõjutada taganemisõiguse kasutamisest loobuma.

[...]

(49) [K]auglepingutest [...] taganemise õiguse suhtes peaksid kehtima teatavad erandid. Taganemisõigus võib näiteks teatud kauba või teenuse olemust arvestades olla ebakohane. [...]“.

4 Selle direktiivi artiklis 1 „Reguleerimise“ on sätestatud:

„Käesoleva direktiivi eesmärk on aidata kõrge tarbijakaitse taseme saavutamiseks kaasa siseturu nõuetekohasele toimimisele, ühtlustades tarbijate ja kauplejate vahel sõlmitud lepinguid käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide teatavaid aspekte.“

5 Direktiivi artikli 6 „Teavitamisnõuded kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitud lepingute puhul“ lõikes 1 on märgitud:

„Enne tarbija sidumist kauglepingu[ga ...] esitab kaupleja tarbijale selgel ja arusaadaval viisil järgmise teabe:

[...]

k) kui taganemisõigust ei ole vastavalt artiklile 16 ette nähtud, teave selle kohta, et tarbijal ei ole õigust taganemiseks, või kui see on asjakohane, teave selle kohta, millistel asjaoludel tarbija kaotab oma taganemisõiguse;

[...]“.

6 Sama direktiivi artikli 9 „Taganemisõigus“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Tarbija võib 14 päeva jooksul kauglepingust [...] taganeda ilma põhjust esitamata ning kandmata muid kulusid peale artikli 13 lõikes 2 ja artiklis 14 sätestatud kulude, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artiklis 16 ettenähtud erandeid.“

7 Direktiivi 2011/83 artiklis 12 „Taganemise mõju“ on ette nähtud:

„Taganemisõiguse kasutamise tagajärjel lõpevad lepinguosaliste kohustused:

a) seoses kauglepingu [...] täitmisega [...]

[...]“.

8 Selle direktiivi artikli 13 „Kaupleja kohustused lepingust taganemise korral“ lõikes 1 on sätestatud:

„Kaupleja tagastab kõik tarbijalt saadud maksed, sealhulgas (kui see on asjakohane) tarnekulud, põhjendamatu viivitusega ja igal juhul hiljemalt 14 päeva jooksul päevast, mil ta saab teada tarbija otsusest lepingust taganeda vastavalt artiklile 11.

[...]“.

9 Kõnealuse direktiivi artikli 14 „Tarbija kohustused lepingust taganemise korral“ lõikes 2 on sätestatud:

Tarbija vastutab ainult kauba väärtuse vähenemise eest, mis on tingitud kauba kasutamisest muul viisil, kui on vaja kauba olemuses, omadustes ja toimimises veendumiseks. [...]“.

10 Sama direktiivi artikkel 16 „Taganemisõiguse kasutamisega seotud erandid“ on sõnastatud järgmiselt:

Liikmesriigid ei näe ette artiklites 9–15 sätestatud taganemisõiguse kasutamist kauglepingute [...] puhul juhtudel, kui tegemist on:

[...]

e) suletud kauba tarnimisega, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoimetamist avatud;

[...]“.

### **Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused**

11 slewo on internetimüügiettevõtte, mis müüb muu hulgas madratseid.

12 S. Ledowski tellis 25. novembril 2014 slewo veebilehelt isiklikuks kasutamiseks ühe madratsi ostuhinnaga 1094,52 eurot. slewo esitatud arvel kajastatud müügilepingu tüüptingimuste hulgas oli „tarbijatele taganemisõiguse kohta antav teave“, mis oli sõnastatud järgmiselt: „Meie kanname kauba tagasisaatmise kulud. [...] Teie taganemisõigus lõpeb enne tähtaega järgmistel juhtudel: lepingute puhul, mis puudutavad suletud kauba tarnimist, mis ei ole tagasisaatmiseks kõlblik tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel, kui kaup on pärast kohaletoimetamist avatud.“

13 Tarnimisel oli S. Ledowski tellitud madrats pakitud kaitsekillesse, mille nimetatu hiljem eemaldas.

14 S. Ledowski teatas 9. detsembri 2014. aasta e-kirjas slewole, et ta soovib asjasse puutuva madratsi tagastada, ning palus korraldada selle veo.

15 Kuna slewo ei korraldanud seda vedu, kandis S. Ledowski ise veokulud summas 95,59 eurot.

16 S. Ledowski pöördus Amtsgericht Mainzi (Mainzi esimese astme kohus, Saksamaa) poole nõudega, et slewo hüvitaks madratsi ostuhinna ja veokulud, kokku summas 1190,11 eurot, koos sellele lisanduva intressi ning advokaadikuludega.

17 26. novembri 2015. aasta kohtuotsusega rahuldus Amtsgericht Mainz (Mainzi esimese astme kohus) selle hagi.

18 10. augusti 2016. aasta otsusega jättis Landgericht Mainz (Mainzi apellatsioonikohus, Saksamaa) selle kohtuotsuse apellatsiooniastmes muutmata.

19 Neil asjaoludel esitas slewo eelotsusetaotluse esitanud kohtule ehk Bundesgerichtshofile (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) kassatsioonkaebuse.

20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e kohane taganemisõiguse välistamine tuleb kõne alla ainult juhul, kui kaup, mille tarbija avas, ei saaks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel enam üldse turule viia, nagu see on teatud kosmeetika- või hügieenitoodete ja hambaharjade puhul.

- 21 Sellega seoses märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb sätteid, mis loovad erandeid liidu õigusega antud õigustest – nagu põhikohtuasjas kõne all olev taganemisõigus –, tõlgendada kitsalt.
- 22 Erinevalt kitsas tähenduses hügieenitoodetest ei ole tarbija avatud ja tagastatud madrats lõplikult kõlbmatu selle edasiseks müümiseks. Seda saab järeldada eelkõige madratsite kasutamisest hotellisektoris, sellest, et eelkõige internetis on olemas kasutatud madratsite turg, ja võimalusest kasutatud madratseid puhastada.
- 23 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et juhul kui direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tuleks tõlgendada nii, et kaubad nagu madratsid, mis võivad sihipärasel kasutamisel kokku puutuda inimese kehaga, kuuluvad kauba hulka, mida ei saa tagastada selles sättes nimetatud tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel, isegi kui kauplejal on need võimalik sobivate puhastusmeetmete abil uuesti kaubanduslikku seisukorda viia, tekib küsimus, millistele konkreetsetele tingimustele peab vastama selliste kaupade pakend ja kas konkreetsetest asjaoludest, näiteks pakendile tehtud märkest „suletud“, peab nähtuma täiesti selgelt, et tegemist ei ole pelgalt transpordipakendiga, vaid et kaup on pakendatud tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel.
- 24 Lisaks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkt k ei täpsusta piisavalt, millises ulatuses on kaupleja kohustatud enne tarbija sidumist kauglepinguga tarbijat teavitama sellest, millistel tingimustel kaotab tarbija oma taganemisõiguse vastavalt direktiivi artikli 16 punktile e.
- 25 Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tuleb tõlgendada nii, et seal nimetatud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel, hõlmab ka selliseid esemeid (nagu madratsid), mis sihipärasel kasutamisel puutuvad kokku inimese kehaga, aga mida kauplejal on võimalik sobivate (puhastus)meetmetega uuesti kaubanduslikku seisukorda viia?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:
- a) millistele tingimustele peab vastama kauba pakend selleks, et kaupa saaks pidada suletuks direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tähenduses,
- ja
- b) kas teave, mille kaupleja peab direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti k kohaselt esitama enne tarbija sidumist lepinguga, peab juhtima tarbija tähelepanu asjaolule, et pakendi avamisel kaotab tarbija oma taganemisõiguse, ning viitama konkreetsele ostetavale esemele (käesolevas asjas madrats) ja selle suletud pakendile?“

## Eelotsuse küsimuste analüüs

### *Esimene küsimus*

- 26 Esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas direktiivi 2011/83 tuleb tõlgendada nii, et artikli 16 punktis e kasutatud mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoometamist avatud“, hõlmab ka sellist kaupa nagu madrats, mille pakendi on tarbija pärast kauba kättesaamist avanud.

- 27 Sissejuhatuseks väärrib esiteks meeldetuletamist, et vastavalt direktiivi 2011/83 artikli 9 lõikele 1 võib tarbija 14 päeva jooksul kauglepingust taganeda ilma põhjust esitamata, välja arvatud juhul, kui on kohaldatavad direktiivi artiklis 16 ette nähtud erandid.
- 28 Teiseks tuleb märkida tulenevalt selle direktiivi artikli 12 punktist a, et taganemisõiguse kasutamise tagajärjel lõpeb lepinguosaliste kohustus täita kauglepingut.
- 29 Kõnealuse direktiivi artikli 16 punktis e on ette nähtud erand kauglepingutest taganemise õigusest sellise suletud kauba tarnimise korral, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoometamist avatud.
- 30 Siiski ei sisalda selle sätte sõnastus mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoometamist avatud“, täpse ulatuse kohta andmeid, mis võimaldaksid kindlalt määratleda, millised kaubad on selle mõistega hõlmatud ja seega, kas kaup nagu madrats, mille pakendi on tarbija pärast kauba kättesaamist eemaldanud, on selle sättega hõlmatud.
- 31 Seetõttu tuleb direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tõlgendamisel võtta arvesse mitte üksnes selle sätte sõnastust, vaid ka konteksti ning eesmärke, mida taotletakse õigusaktiga, mille osaks säte on (vt selle kohta 7. augusti 2018. aasta kohtuotsus Verbraucherschutzzentrale Berlin, C-485/17, EU:C:2018:642, punkt 27, ja 13. septembri 2018. aasta kohtuotsus Starman, C-332/17, EU:C:2018:721, punkt 23).
- 32 Sellega seoses, nagu tuleneb direktiivi 2011/83 artiklist 1 koostoimes põhjendustega 3, 4 ja 7, on kõnealuse direktiivi eesmärk kindlustada tarbijakaitse kõrge tase. Lisaks on liidu poliitikas tarbijakaitse, kuivõrd tarbija on kauplajatega võrreldes ebasoodsamas olukorras, kuna ta on tavaliselt teisest lepingupartnerist majanduslikult nõrgemal positsioonil ja õigusküsimustes vähem kogunud, tagatud ETL artikli 169 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 38 (vt selle kohta 2. märtsi 2017. aasta kohtuotsus Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main, C-568/15, EU:C:2017:154, punkt 28; 4. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Kamenova, C-105/17, EU:C:2018:808, punkt 34, ja 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus Walbusch Walter Busch, C-430/17, EU:C:2019:47, punkt 34).
- 33 Taganemisõiguse eesmärk on kaitsta tarbijat konkreetses olukorras, mis valitseb kauglepingu korral, mille puhul tarbijal ei ole võimalik tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist. Lepingust taganemise õigus on seega mõeldud kompenseerima ebasoodsat olukorda, milles on tarbija kauglepingu sõlmimise korral, nähes talle ette sobiva järelemõtlemisaja, mille jooksul ta saab omandatud asja kontrollida ja järele proovida (vt 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus Walbusch Walter Busch, C-430/17, EU:C:2019:47, punkt 45).
- 34 Sellega seoses tuleb direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e, mis on erand taganemisõigusest, kui liidu õiguse sätet, mis piirab kaitse eesmärgil antud õigusi, tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 10. septembri 2014. aasta kohtuotsus Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, punkt 77).
- 35 Esimesele küsimusele tuleb vastata nendest kaalutlustest lähtudes.
- 36 Sellega seoses täpsustab direktiivi 2011/83 põhjendus 49, et taganemisõiguse erand võib olla õigustatud tulenevalt teatud kaupade olemusest.
- 37 Sellest järeldub, et direktiivi artikli 16 punkti e kontekstis on kauba olemus tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel pakendi sulgemist õigustada võiv asjaolu, mistõttu kaotab pakendis sisalduv kaup sellise pakendi avamisel tervisekaitse või hügieeninõuetele vastavuse tagatise.



- 38 Juhul kui tarbija on pakendi avanud ja sellega võtnud kaubalt tagatise tervisekaitse või hügieeninõuetele vastavuse kohta, on tõenäoline, et kaupa ei saa enam kolmanda isiku kasutusse anda ega sellest tulenevalt kaupleja poolt uuesti turustada.
- 39 Neil tingimustel oleks see, kui tarbijal lubatakse kasutada taganemisõigust, tagastades kauplejale sellise kauba, mille pakend on avatud, vastuolus liidu seadusandja tahtega, mis väljendub direktiivi 2011/83 põhjenduses 4, mille kohaselt see direktiiv peaks püüdma luua õiget tasakaalu kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtjate konkurentsivõime vahel.
- 40 Järelikult tuleb asuda seisukohale, nagu kohtujurist on oma ettepaneku punktis 33 märkinud, et direktiivi 2011/83 artikli 16 punktis e ette nähtud erand taganemisõigusest on kohaldatav üksnes juhul, kui selles viidatud avatud pakendiga kaupa ei ole enam üldse võimalik tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel turustada, eeldusel, et asja enda olemus muudab võimatuks või kauplejale ülemäära keeruliseks selliste meetmete kasutamise, mis võimaldavad kauba uuesti müüki panna ilma tervisekaitse või hügieeni nõudeid rikkumata.
- 41 Sellest järeldeb, et selline madrats, mis on kõne all põhikohtuasjas ja mille pakendi on tarbija pärast kauba kättesaamist eemaldanud, ei saa olla hõlmatud direktiivi 2011/83 artikli 16 punktis e ette nähtud erandiga taganemisõigusest.
- 42 Nimelt ei ole selline madrats üksnes asjaolu tõttu, et see on potentsiaalselt kasutatud, lõplikult kõlbmatu uueks kasutamiseks kolmanda isiku poolt või uuesti müümiseks. Sellega seoses piisab, kui märkida muu hulgas, et ühte ja sama madratsit kasutavad hotelli järjekohaselt kliendid, on olemas kasutatud madratsite turg ning kasutatud madratseid saab sügavpuhastada.
- 43 Teisest küljest võib madratsit taganemisõiguse vaatepunktist samastada rõivaga.
- 44 Sellega seoses, nagu tuleneb direktiivi 2011/83 põhjendustest 37 ja 47, oli liidu seadusandja tahe võimaldada rõiva ostjal kauglepingu kontekstis rõivast proovida „kauba olemuses, omadustes ja toimimises veendumiseks“ ning, kui see on asjakohane, selle proovimisperioodi jooksul kasutada oma taganemisõigust, saates eseme kauplejale tagasi.
- 45 On vaieldamatu, et hulk rõivaid, kui nad on sihipäraselt proovitud, on tõenäoliselt otseselt kokku puutunud inimese kehaga, nagu seda ei saa välistada madratsite puhul, ilma et kauba proovimisel oleks praktikas rakendatud erilisi kaitsetingimusi selle kontakti vältimiseks.
- 46 Nagu kohtujurist on märkinud oma ettepaneku punktis 34, on selline kahe kaubakategooria – rõivaste ja madratsite samastamine – mõeldav, kuna isegi kauba ja inimese keha otsesel kokkupuutumisel võib eeldada, et kaupleja suudab hooldusmeetmete nagu puhastamise või desinfitseerimisega taastada tagastatud kaupade kõlblikkuse nende uueks kasutamiseks kolmanda isiku poolt ja sellest tulenevalt uuesti turustamiseks ilma tervisekaitse või hügieeni nõudeid rikkumata.
- 47 Sellegipoolest tuleneb direktiivi 2011/83 artikli 14 lõikest 2 koostoimes selle põhjendusega 47, et tarbija vastutab kauba väärtuse mis tahes vähenemise eest, mis on tekkinud kauba kasutamisest, mis ei olnud vajalik kauba olemuses, omadustes ja toimimises veendumiseks, ilma et tarbija siiski kaotaks oma taganemisõiguse (vt analoogia alusel 3. septembri 2009. aasta kohtuotsus Messner, C-489/07, EU:C:2009:502, punkt 29).
- 48 Eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tuleb tõlgendada nii, et mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoometamist avatud“, selle sätte tähenduses ei hõlma sellist kaupa nagu madrats, mille pakendi on tarbija pärast kauba kättesaamist eemaldanud.

### *Teine küsimus*

- 49 Arvestades esimesele küsimusele antud vastust, ei ole teisele küsimusele vaja vastata.

### **Kohtukulud**

- 50 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EÜ tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 16 punkti e tuleb tõlgendada nii, et mõiste „suletud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel ning mis on pärast kohaletoimetamist avatud“, selle sätte tähenduses ei hõlma sellist kaupa nagu madrats, mille pakendi on tarbija pärast kauba kättesaamist eemaldanud.**

Allkirjad